
ДОГАРЯТЪ НАШИТЪ КАНДИЛА.

Нощта ще дойде черна, вѣчно-мълчалива
И кой ще ѝ разкаже на слабитъ безвѣстната тжга?
Нощта ще дойде черно-каменна немилостива
Съсъ кървави комети по своята снага.

Отъ смъртнитъ никой не ще се възправи
Да хвърли проклятия на вѣчната тма:
И сетний синъ слънчевъ отдавна забрави
Одѣждитъ ярки на своя баща.

Нощта ще дойде черна, съ черни пжтища
Кръстосаха отвѣки наштѣ сждбини
И ний дѣца заблудени, по всички ржтища
Запалили безплодни кандила ще чакаме смирени.

Отъ смъртнитъ никой не ще се възправи
Да хвърли проклятия на вѣчната тма:
И сетний синъ слънчевъ отдавна забрави
Одѣждитъ ярки на своя баща.